

R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CANCELARIA PREȘEDINTELUI

7/13/09.07.2025

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
PREȘEDINTE
Intrare Nr. 1 / 354 / 56
20 25 Luna 07 Ziua 07

Palatul Parlamentului

Calea 13 Septembrie nr.2, Intrarea B1, Sectorul 5, 050725, București, România

Telefon: (+40-21) 313.25.31; Fax: (+40-21) 312.54.80

Internet: <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

Dósar nr.3134A/2025

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURĂ JURISDICTIONALĂ
NR. 8439 / 07 JUL 2025

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL

Nr. 2/3471 CP
20 25 Luna 07 Ziua 07

Domnului

SORIN-MIHAI GRINDEANU

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

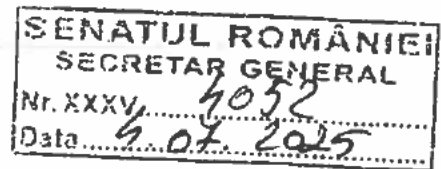
În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă comunicăm, alăturat, în copie, sesizarea formulată de senatori aparținând Grupului parlamentar al Alianței pentru Unirea Românilor, referitoare la neconstituționalitatea Legii pentru modificarea și completarea Legii educației fizice și sportului nr.69/2000 (PL-x nr.193/2025).

Vă adresăm rugămintea de a ne comunica punctul dumneavoastră de vedere până la data de 05 septembrie 2025 (inclusiv în format electronic, la adresa de e-mail ccr-pdv@ccr.ro), ținând seama de faptul că dezbaterile Curții Constituționale vor avea loc la data de 16 septembrie 2025.

Vă asigurăm de deplina noastră considerație.

PREȘEDINTE

MARIAN ENACHE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Dosar nr. 3/34A / 2025

S E N A T

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRURA JURISDICTIONALĂ

NR. 8433 / 04 JUL 2025

Secretar General

de 12⁵⁰

Domnului

MARIAN ENACHE

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

În temeiul dispozițiilor art.15 alin.(4) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, vă transmitem, alăturat, sesizarea de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Legii educației fizice și sportului nr.69/2000 (L115/2025), formulată în condițiile art.146 lit.a) din Constituția României, republicată, și depusă la Senat în ziua de vineri, 4 iulie 2025.

Cu deosebită considerație,

SECRETAR GENERAL

Mario Ovidiu Oprea

Parlamentul României
Senat

Grupul Parlamentar al Alianței pentru Unirea Românilor

Către,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A ROMÂNIEI

Stimate Domnule Președinte,

Subsemnații senatori înscrși în lista anexă la prezenta cerere, în temeiul art. 146 lit. a) din Constituția României, revizuită și republicată și ale art. 138 alin. (3) din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, publicată în M. Of. nr. 50 din 25 februarie 1994, republicat în M. Of. nr. 72 din 26 ianuarie 2024, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale a României, republicată în Monitorul Of. nr. 807 din 3 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare, formulăm prezenta

OBIECȚIE DE NECONSTITUȚIONALITATE

a prevederilor Legii pentru modificarea și completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000. (PL-x nr. 193/2025, L115/2025), în forma adoptată de Camera Deputaților.

Având în vedere următoarele

CONSIDERENTE

I. Obiectul controlului de neconstituționalitate

În privința obiectului sesizării, acesta constă în **Legea pentru modificarea și completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000 (PL-x nr. 193/2025, L115/2025, în continuare, Legea)**, asupra căreia vă solicităm să vă pronunțați (1) având în vedere motivele de neconstituționalitate intrinsecă a Legii, în integralitatea acesteia.

II. Admisibilitatea sesizării de neconstituționalitate

Față de prevederile art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție, sesizarea de neconstituționalitate îndeplinește condițiile prevăzute atât sub aspectul titularilor dreptului de sesizare, întrucât a fost formulată de un număr de peste 50 de deputați, cât și sub aspectul obiectului, fiind vorba de o lege adoptată, dar nepromulgată încă.

Cu privire la termenul în care poate fi sesizată instanța de contencios constituțional, potrivit art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, acesta este de 5 zile de la data depunerii legii adoptate la secretarii generali ai celor două Camere ale Parlamentului, întrucât legea nu a fost adoptată în procedură de urgență. Totodată, în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi din Legea fundamentală, Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității legilor înainte de promulgarea acestora, care, potrivit art. 77 alin. (1) teza a doua din Constituție, se face în termen de cel mult 20 de zile de la primirea legii adoptate de Parlament, iar, potrivit art. 77 alin. (3) din Constituție, în termen de cel mult 10 zile de la primirea legii adoptate după reexaminare.

Legea care face obiectul acestei sesizări a fost depusă la Secretarul General al Camerei Deputaților în vederea exercitării dreptului de sesizare asupra constituționalității legii la data de 30.06.2025.

În consecință, Curtea Constituțională este legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție, precum și ale art. 1, art. 10, art. 15 și art. 18 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze obiecția de neconstituționalitate.

III. Criticile de neconstituționalitate

Curtea Constituțională a dezvoltat, prin deciziile sale, o veritabilă doctrină a bicameralismului și a modului în care acest principiu este reflectat în procedura de legiferare. Astfel, principiul bicameralismului se reflectă nu numai în dualismul instituțional din cadrul Parlamentului, care este format din Camera Deputaților și Senat, ci și în cel funcțional. În același timp, ținând seama de indivizibilitatea Parlamentului ca organ reprezentativ al poporului român și de unicitatea sa ca autoritate legiuitoare a țării, **Constituția nu permite adoptarea unei legi de către o singură Cameră, fără ca proiectul de lege/propunerea legislativă să fi fost dezbătută și de către cealaltă Cameră** (Decizia nr.710 din 6 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.358 din 28 mai 2009, Decizia nr.89 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.260 din 13 aprilie 2017, paragraful 53, Decizia nr.679 din 30 septembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1046 din 9 noiembrie 2020, paragrafele 30-36).

Ca urmare, dezbaterile parlamentare a unui proiect de lege sau a unei propuneri legislative nu poate face abstracție de evaluarea acesteia în plenul celor două Camere ale Parlamentului. Așa fiind, modificările și completările pe care Camera decizională le aduce proiectului de lege sau propunerii legislative adoptate de prima Cameră sesizată trebuie să se raporteze la materia și la forma în care a fost reglementată de prima Cameră. Altfel, se ajunge la situația ca o singură Cameră, și anume Camera decizională, să legifereze, ceea ce contravine principiului bicameralismului (Decizia nr.472 din 22 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.336 din 30 aprilie 2008, și Decizia nr.89 din 28 februarie 2017, precitată, paragraful 53).

Curtea Constituțională a stabilit două criterii esențiale pentru a se determina cazurile în care, prin procedura parlamentară, se încalcă principiul bicameralismului, și anume: pe de o parte, existența unor deosebiri majore de conținut juridic între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului și, pe de altă parte, existența unei configurații semnificativ diferite între formele adoptate de cele două Camere. Întrunirea celor două criterii este de natură a afecta principiul care guvernează activitatea de legiferare a Parlamentului, plasând pe o poziție privilegiată Camera decizională, cu eliminarea, în fapt, din procesul legislativ, a primei Camere sesizate (Decizia nr.710 din 6 mai 2009, precitată, Decizia nr.413 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.291 din 4 mai 2010, Decizia nr.1.533 din 28 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.905 din 20 decembrie 2011, Decizia nr.62 din 7 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.161 din 3 martie

2017, paragraful 29, Decizia nr.89 din 28 februarie 2017, precitată, paragraful 54, Decizia nr.377 din 31 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.586 din 21 iulie 2017, paragraful 44, Decizia nr.561 din 18 septembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.922 din 1 noiembrie 2018, paragraful 34, Decizia nr.404 din 6 iunie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.580 din 16 iulie 2019, paragraful 77, și Decizia nr.154 din 6 mai 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.398 din 15 mai 2020, paragraful 65).

Stabilind limitele principiului bicameralismului, Curtea a apreciat că aplicarea acestui principiu nu poate avea ca efect deturnarea rolului de Cameră de reflecție al primei Camere sesizate, în sensul că aceasta ar fi Camera care ar fixa în mod definitiv conținutul proiectului de lege/propunerii legislative (și, practic, conținutul normativ al viitoarei legi), ceea ce ar avea drept consecință faptul că cea de-a doua Cameră, Camera decizională, nu ar mai avea posibilitatea să modifice ori să completeze legea adoptată de Camera de reflecție, ci doar posibilitatea să o aprobe sau să o respingă. Sub aceste aspecte este de netăgăduit că principiul bicameralismului presupune atât conlucrarea celor două Camere în procesul de elaborare a legilor, cât și obligația acestora de a-și exprima prin vot poziția cu privire la adoptarea legilor (Decizia nr.1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.53 din 23 ianuarie 2012, și Decizia nr.89 din 28 februarie 2017, precitată, paragraful 55). **Bicameralismul nu înseamnă că ambele Camere trebuie să se pronunțe asupra unei soluții legislative identice, astfel că în Camera decizională pot să existe abateri de la forma adoptată de Camera de reflecție, dar fără schimbarea obiectului esențial al proiectului de lege/propunerii legislative.** A nega posibilitatea Camerei decizionale de a se îndepărta de la forma votată în Camera de reflecție ar însemna limitarea rolului său constituțional, iar caracterul decizional atașat acesteia ar deveni iluzoriu. În acest sens, modificările aduse formei adoptate de Camera de reflecție trebuie să cuprindă o soluție legislativă care păstrează concepția de ansamblu a acesteia și să fie adaptate în mod corespunzător, prin stabilirea unei soluții legislative alternative/complementare care nu se abate de la forma adoptată de Camera de reflecție, în condițiile în care aceasta este mai cuprinzătoare sau mai bine articulată în cadrul ansamblului legii, cu realizarea anumitor coroborări inerente oricărei modificări (Decizia nr.765 din 14 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.134 din 21 februarie 2017, paragrafele 37 și 38).

Prevederile art.75 alin. (3) din Constituție, folosind sintagma „*decide definitiv*” cu privire la Camera decizională, nu exclude, ci, dimpotrivă, presupun ca proiectul de lege/propunerea legislativă adoptat/ă de prima Cameră sesizată să fie dezbătut/ă în Camera decizională, unde i se pot aduce modificări și completări. Curtea a subliniat însă că, în acest caz, Camera decizională nu poate să modifice substanțial obiectul de reglementare și configurația inițiativei legislative, cu consecința deturnării de la finalitatea urmărită de inițiator (Decizia nr.624 din 26 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.937 din 22 noiembrie 2016, Decizia nr.89 din 28 februarie 2017, precitată, paragraful 56, și Decizia nr.154 din 6 mai 2020, precitată, paragraful 66).

Legea este, cu aportul specific al fiecărei Camere, opera întregului Parlament, astfel că autoritatea legiuitoare trebuie să respecte principiile constituționale în virtutea cărora o lege nu poate fi adoptată de către o singură Cameră (Decizia nr.1.029 din 8 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.720 din 23 octombrie 2008, Decizia nr.3 din 15 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.71 din 29 ianuarie 2014, Decizia nr.355 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.509 din 8 iulie 2014, paragraful 38, Decizia nr.624 din 26 octombrie 2016, precitată, paragraful 39, Decizia nr.765 din 14 decembrie 2016, precitată, paragraful 29, Decizia nr.62 din 7 februarie 2017, precitată, paragraful 32, Decizia nr.377 din 31 mai 2017, precitată, paragraful 48, Decizia nr.404 din 6 iunie 2019, precitată, paragraful 79, și Decizia nr.154 din 6 mai 2020, precitată, paragraful 67).

Analizând parcursul legislativ al legii criticate, comparând formele pe care aceasta le-a avut de la momentul inițierii și până la momentul adoptării, și având în vedere jurisprudența instanței de control constituțional în materie, vă solicităm să constatați că, în forma sa inițială, adoptată de Senat, propunerea legislativă cu titlul „Lege pentru modificarea și completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000” conținea două modificări (articol unic, punctele 2 și 3) care reglementau posibilitatea unităților administrativ-teritoriale precum și a altor instituții publice să devină asociați în cadrul structurilor sportive asociații de drept privat sau să se asocieze formând un club sportiv de drept privat, cu personalitate juridică.

Redăm în continuare forma legii adoptată de Senat:

2. La articolul 21, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2'), cu următorul cuprins:

„(2') Asociați în cadrul structurilor sportive asociații de drept privat pot fi și unitățile administrativ-teritoriale, prin hotărârea autorităților deliberative administrației publice locale, precum și alte instituții publice.”

3. Articolul 27 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 27 – Cluburile sportive de drept privat, fără scop lucrativ, sunt persoane juridice nonprofit, constituite, în condițiile legii, ca structuri mono- sau polisportive. Două sau mai multe unități administrativ-teritoriale și/sau instituții publice au dreptul să se asocieze, conform art. 21 alin. (2'), formând un club sportiv de drept privat, cu personalitate juridică.”

În forma adoptată de Camera Deputaților, punctele 2 și 3 au suferit modificări, în sensul că noțiunea de „instituții publice” a fost înlocuită cu cea de „instituții de învățământ superior”.

Redăm, în continuare, forma legii adoptată de Camera Deputaților:

2. La articolul 21, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2'), cu următorul cuprins:

„(2') Asociați în cadrul structurilor sportive asociații de drept privat pot fi și unitățile administrativ-teritoriale, prin hotărârea autorităților deliberative administrației publice locale, precum și instituții de învățământ superior.”

3. Articolul 27 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 27 – Cluburile sportive de drept privat, fără scop lucrativ, sunt persoane juridice nonprofit, constituite, în condițiile legii, ca structuri mono- sau polisportive. Două sau mai multe unități administrativ-teritoriale și/sau instituții de învățământ superior au dreptul să se asocieze, conform art. 21 alin. (2'), formând un club sportiv de drept privat, cu personalitate juridică.”

Modificările anterior menționate determină o deosebire de conținut juridic și, respectiv, o configurație semnificativ diferită între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului. Acestea se abat de la scopul inițial al legii, de la concepția originară a actului normativ, în sensul de voință politică a autorilor propunerii legislative. Scopul inițiatorilor a fost de a propune o modificare legislativă ce ar permite autorităților administrativ-teritoriale și oricăror alte instituții publice, confruntate cu o practică inconsecventă a organismelor de control, să devină asociați în diferite tipuri de structuri sportive – asociații de drept privat.

Aceste modificări esențiale operate de Camera decizională, care înlocuiește categoria generală „instituții publice” cu cea restrânsă „instituții de învățământ superior”, afectează substanțial obiectul de reglementare și scopul urmărit de inițiatorii legii. După cum am detaliat pe larg anterior, în jurisprudența sa constantă, Curtea Constituțională a reținut că, potrivit art. 75 alin. (1) și (4) din Constituție, Camera Deputaților și Senatul exercită, în mod alternativ, calitatea de primă Cameră sesizată, respectiv Cameră decizională, iar competențele Camerei decizionale sunt limitate constituțional. În exercitarea atribuțiilor sale, Camera decizională poate adopta, modifica

sau respinge proiectul de lege, însă nu poate să îl transforme într-un act normativ fundamental diferit de cel adoptat de prima Cameră, deturnând astfel finalitatea procesului legislativ.

Prin această înlocuire a unor sintagme esențiale, Camera Deputaților nu s-a limitat la o simplă nuanțare sau reformulare tehnică a textului adoptat de Senat, ci a restrâns sfera de aplicare a normei, modificând semnificativ categoriile de entități care pot deveni asociați în cadrul structurilor sportive de drept privat.

Astfel, s-a creat o normă juridică de conținut diferit față de cea adoptată de Senat, ceea ce atrage incidența jurisprudenței Curții Constituționale în materie de bicameralism.

Pentru a fi respectat principiul bicameralismului, forma legii adoptată de Camera decizională nu trebuie să se îndepărteze de structura, finalitatea și filosofia reglementării adoptate de prima Cameră. Or, în speță, modificările operate determină o viziune distinctă asupra întregii reglementări: în timp ce inițiatorii au urmărit să permită participarea tuturor instituțiilor publice la astfel de forme asociative, forma finală limitează accesul doar la instituțiile de învățământ superior, cu excluderea nejustificată a altor instituții publice cu rol în sprijinirea activităților sportive (spre exemplu, instituții culturale, instituții de tineret sau alte structuri administrative relevante).

Această intervenție a Camerei decizionale nu doar că alterează esența propunerii legislative, dar afectează și scopul declarat al inițiativei, care viza remedierea unei situații de practică administrativă incertă privind participarea instituțiilor publice în structuri sportive de drept privat.

IV. Concluzii

În forma adoptată de Camera Deputaților, legea criticată suferă de vicii de constituționalitate determinate de încălcarea principiului bicameralismului. Se impune, așadar, constatarea neconstituționalității legii în ansamblul său, întrucât aceasta nu respectă procedura legislativă prevăzută de Legea fundamentală și s-a îndepărtat în mod nejustificat de forma și scopul reglementării adoptate de prima Cameră sesizată.

Modificările esențiale operate de Camera decizională nu reprezintă simple ajustări formale sau corelări legislative, ci deturneză în mod substanțial voința inițiatorilor, alterează obiectul reglementării și afectează regimul juridic al entităților vizate. În consecință, legea nu mai reflectă voința exprimată în forma adoptată de Senat, ci reprezintă o reglementare distinctă, cu efecte juridice semnificativ diferite.

O astfel de practică legislativă contravine exigențelor constituționale privind procesul de legiferare, în special prevederilor art. 61 alin. (2) și art. 75 din Constituția României, astfel cum au fost interpretate în mod constant de Curtea Constituțională. În raport cu jurisprudența acesteia, orice diferență de conținut juridic între forma adoptată de cele două Camere care modifică structura, filosofia sau obiectul reglementării atrage neconstituționalitatea actului normativ rezultat.

Pe cale de consecință, vă solicităm să constatați neconstituționalitatea Legii pentru modificarea și completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000, în ansamblul său, ca urmare a nesocotirii principiului bicameralismului și a deturnării obiectului de reglementare în Camera decizională, cu încălcarea procedurii constituționale de adoptare a legilor.

Tabel de susținători pentru obiecția de neconstituționalitate referitoare la Legea pentru modificarea și completarea Legii educației fizice și sportului nr.69/2000 (PL-x nr. 193/2025)

Nr.crt	Nume și Prenume Senator	Grup Parlamentar	Circumscripție Electorală	Semnătura
1	PEIU PETRILOR	AUR	42 BUC	
2	VLACH NICOLAE	AUR	14 CT	
3	VASILE MARIAN	AUR	17 AG	
4	Stefan Gheorghe	AUR	43 Argeș	
5	STOICA CIPRIAN MI	A.U.R.	37 TIMIȘ	
6	VÂNTU CECILIA	AUR	20 AR	
7	Sandru M. Ionel	AUR	20 BJ	
8	Bărcan Sorinel	AUR	8 BV	
9	^{Luminita} Păucan - Fernandes	AUR	34 SB	
10	Parasca Teofil	AUR	2 AR	
11.	Silveanu Catalin	AUR	07 BV	
12.	CONSTANTINESCU RALCA	AUR	18. GL	
13.	POTECA VALERIAN	AUR	22 HD	
14.	SILAS EUGEN CRISTIAN	AUR	13 CJ	
15.	NEGRU CORNELIU	AUR	41	
16.	STREBA NICOLITA	AUR	12	
17	ADRIANESCU CRISTINA	AUR	24 IS	
18	ROMAN MARIO VALENTIN	AUR	10 BZ	
19	PETRE GEORGE CELAR	AUR	30	

Tabel de susținători pentru obiecția de neconstituționalitate referitoare la Legea pentru modificarea și completarea Legii educației fizice și sportului nr.69/2000 (PL-x nr. 193/2025)

[illegible]